

«Όλος ο κόσμος μια σκηνή!»

1. Τι δείχνουν οι παραπάνω φωτογραφίες;
2. Πότε ήταν η τελευταία φορά που είδες θέατρο; Σου άρεσε ή όχι και γιατί;

Προτιμώ μια κωμωδία!

Είναι Σάββατο απόγευμα και η Μαρίνα με τον Νίκο συζητούν σχετικά με το πώς θα περάσουν το Σαββατόβραδό τους.

Μαρίνα: Ξέρεις τι σκέφτομαι; Αντί να καθόμαστε όλο το βράδυ μπροστά στην τηλεόραση, δεν πάμε να δούμε καμιά θεατρική παράσταση;

Νίκος: Έχεις κάτι συγκεκριμένο υπόψη σου;

Μαρίνα: Όχι, αλλά μπορούμε να δούμε στην εφημερίδα τι παίζουν τα θέατρα και να αποφασίσουμε μαζί. Τι λες;

Νίκος: Η αλήθεια είναι ότι βαριέμαι λίγο και σε καμία περίπτωση δε θα 'θελα να δω κάτι «βαρύ». Προτιμώ μια κωμωδία αντί για τα κοινωνικά δράματα που συνήθως πας και βλέπεις εσύ.

Μαρίνα: Ναι, αλλά να είναι κάτι ενδιαφέρον και όχι κάτι απλώς αστείο!

Νίκος: Κάτι θα βρούμε...Γιατί δεν κοιτάς τη στήλη με τις κριτικές θεάτρου στο περιοδικό;

Μαρίνα: Καλή ιδέα!

(Μετά από λίγη ώρα)

Μαρίνα: Λοιπόν, άκου την κριτική της Αλέκας Αριστάκη για το έργο του Φώτη Σακκά «Η μικρή γειτονιά»: «Πρόκειται για ένα έργο με έξυπνη πλοκή και προσεγμένη σκηνοθεσία. Η προσέλευση του κοινού είναι μεγάλη όχι μόνο εξαιτίας των ταλαντούχων ηθοποιών, οι οποίοι υποδύονται τους χαρακτήρες του έργου με τρόπο εξαιρετικό, αλλά και εξαιτίας των υπόλοιπων συντελεστών. Η μουσική επένδυση του έργου είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα, τα σκηνικά και τα κοστούμια ευφάνταστα, ενώ ο φωτισμός της σκηνής προσδίδει στο έργο ζωντάνια και λάμψη. Τις χορογραφίες επιμελήθηκε η Ζωή Μπεράτου με ένα μοναδικό τρόπο». Πολύ καλή κριτική, ε; Η συγκεκριμένη κριτικός θεάτρου έχει πολύ σωστή άποψη σε μερικά θέματα και την εμπιστεύομαι. Τι λες, πάμε;

Νίκος: Αντί γι' αυτό, δεν πάμε να δούμε το «Μη λες κουβέντες περιπτεές!»; Είναι μια ωραία κωμωδία και παίζουν πολύ γνωστοί ηθοποιοί. Θα γελάσουμε σίγουρα!

Μαρίνα: Αφού το ξέρεις ότι δεν διασκεδάζω με αυτές τις κωμωδίες! Όταν πηγαίνω θέατρο, θέλω να δω κάτι σοβαρό, κάτι που θα με προβληματίσει λίγο, που θα με κάνει να σκεφτώ κάποια πράγματα καλύτερα! Άσε που αυτοί οι ηθοποιοί δεν έχουν παίξει και κανένα σημαντικό ρόλο! Το ρεπερτόριό τους είναι πολύ φτωχό...Δεν πάω με τίποτα!

Νίκος: Λοιπόν, αντί να μαλώνουμε, δεν πας εσύ με την αδελφή σου στο έργο που θέλεις και να με αφήσεις εμένα στην τηλεορασίτσα μου;

Μαρίνα: Αμάν πια!

1. Τι εννοεί ο Νίκος όταν λέει ότι δε θέλει να δει κάτι βαρύ;
2. Για ποιον λόγο θεωρεί η Μαρίνα ότι η παράσταση του «Η μικρή γειτονιά» θα της αρέσει;
3. Ποια είναι τα κύρια σημεία της θεατρικής κριτικής που διαβάζει η Μαρίνα;
4. Ποια είναι η προτίμηση του Νίκου;
5. Γιατί η Μαρίνα απορρίπτει την πρότασή του;

ΠΑΜΕ ΘΕΑΤΡΟ...

Η Μαρίνα θέλει να δει ένα **δράμα** ενώ ο Νίκος **κωμωδία**.

Υπάρχουν πολλά είδη θεατρικών έργων όπως:

- η κωμωδία, η μαύρη κωμωδία
- η πολιτική ή κοινωνική σάτιρα
- το δράμα εποχής, το κοινωνικό ή πολιτικό δράμα
- το μιούζικαλ
- η ρομαντική κομεντί
- το έργο μυστηρίου / η (αστυνομική) περιπέτεια
- το έργο εποχής

Σε ποιο από τα παραπάνω είδη ανήκει κάποιο θεατρικό έργο που είδες πρόσφατα;

Τι είδους έργα νομίζεις ότι θα σου άρεσε να βλέπεις στο θέατρο και γιατί;

- Απόψε θα πάμε να δούμε μία θεατρική παράσταση που έχει πάρει πολύ καλές κριτικές.
- Μια κριτική θεάτρου μπορεί να είναι καλή / κακή / αυστηρή / ενθουσιώδης...
- Ο πιο αυστηρός κριτής μιας παράστασης είναι πάντα το κοινό / οι θεατές.

ΑΝΤΙ ΝΑ / ... ΑΝΤΙ ΓΙΑ...

- **Αντί να** καθόμαστε όλο το βράδυ μπροστά στο χαζοκούτι, δεν πάμε να δούμε καμιά θεατρική παράσταση;
- Προτιμώ μια κωμωδία **αντί για** τα κοινωνικά δράματα που αρέσουν σε σένα.
- **Αντί γι'** αυτό, γιατί δεν πάμε να δούμε το «Μη λες κουβέντες περιττές»;
- **Αντί να** μαλώνουμε, δεν πας εσύ με την αδελφή σου εκεί που θέλεις και να με αφήσεις εμένα στην τηλεορασίτσα μου;

αντί + πρόταση με το να
ή
αντί + ονοματική φράση με το για

Δες πώς μπορούν να μετατραπούν οι παρακάτω προτάσεις :

Αντί να συνοδεύσετε το κρέας με τηγανιτές πατάτες, μπορείτε να το συνοδεύσετε με ρύζι.

→

Αντί για τηγανιτές πατάτες, μπορείτε να συνοδεύσετε το κρέας με ρύζι.

Αντί να απαντήσει η Σοφία, απάντησε ο Γιάννης.

→

Αντί για τη Σοφία, απάντησε ο Γιάννης.

Αντί να πάρω ταξί, πήρα το λεωφορείο.

→

Αντί για ταξί, πήρα το λεωφορείο.

Αντί να στείλουν τον γιο τους, ήρθαν οι ίδιοι.

→

Αντί για τον γιο τους, ήρθαν οι ίδιοι.

Ηθοποιός σημαίνει φως

Δημοσιογράφος: Αγαπητοί τηλεθεατές, στο στούντιο της εκπομπής «Καλημέρα σε όλους» είναι καλεσμένη η Μαρία Σώκου, η οποία θεωρείται μια από τις πιο πετυχημένες Ελληνίδες ηθοποιούς σήμερα. Στη συνέντευξη που ακολουθεί ελπίζουμε να μας αποκαλύψει πολλά για την καλλιτεχνική της πορεία αλλά και για την παράσταση στην οποία πρωταγωνιστεί αυτόν τον χειμώνα. Κυρία Σώκου, καλωσορίσατε.

Μαρία Σώκου: Καλώς σας βρήκα.

Δημοσιογράφος: Πείτε μας, λοιπόν, ονειρευόσασταν από μικρή να ακολουθήσετε το επάγγελμα του ηθοποιού, κι αν όχι, πώς πήρατε μια τέτοια απόφαση;

Μαρία Σώκου: Η αλήθεια είναι ότι όλα ξεκίνησαν από ένα φεστιβάλ μαθητικού θεάτρου στο οποίο συμμετείχε το σχολείο μου. Ανεβάσαμε, θυμάμαι, μια κωμωδία, όπου εγώ είχα τον πρωταγωνιστικό ρόλο. Δεν μπορώ να περιγράψω τα συναισθήματά μου πάνω στη σκηνή. Ένιωθα υπέροχα... Τότε κατάλαβα ότι αυτό ήθελα να κάνω στη ζωή μου.

Δημοσιογράφος: Πόσο δύσκολο είναι για ένα νεαρό ηθοποιό να κάνει καριέρα στον καλλιτεχνικό χώρο;

Μαρία Σώκου: Στην περίπτωσή μου δεν ήταν καθόλου απλό. Για πολλά χρόνια, αφού τελείωσα τη δραματική σχολή, προσπαθούσα να βρω κάτι πραγματικό καλό να παίξω. Τελικά, τα κατάφερα να κάνω κάποιες πολύ πετυχημένες συνεργασίες.

Δημοσιογράφος: Ποιο είναι, κατά τη γνώμη σας, το κλειδί για μια επιτυχημένη ερμηνεία;

Μαρία Σώκου: Νομίζω ότι η επιτυχία ή η αποτυχία μιας ερμηνείας εξαρτάται από το αν

κατάφερε ο ηθοποιός να υποδυθεί με ακρίβεια τον ήρωά του. Να αποδώσει σε βάθος τον χαρακτήρα και την προσωπικότητά του.

Δημοσιογράφος: Να μπει στο πετσί του ρόλου, όπως λέμε.

Μαρία Σώκου: Ακριβώς! Απαιτείται μεγάλη συγκέντρωση πάνω στη σκηνή αλλά και πολλή δουλειά στις πρόβες!

Δημοσιογράφος: Μια μεγάλη και καταξιωμένη πλέον ηθοποιός, όπως εσείς, έχει άγχος;

Μαρία Σώκου: Εξαρτάται!

Δημοσιογράφος: Από τι;

Μαρία Σώκου: Από πολλά πράγματα και κυρίως από την ψυχολογική μου κατάσταση κάθε φορά. Το άγχος πάντα υπάρχει, ειδικά την ημέρα της πρεμιέρας. Πολλές φορές πριν από την πρώτη πράξη φοβάμαι ότι θα ξεχάσω τα λόγια μου! Όταν όμως αρχίζω να παίζω, ξεχνάω τα πάντα.

Δημοσιογράφος: Τι είναι αυτό που δίνει δύναμη σε έναν ηθοποιό;

Μαρία Σώκου: Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ικανοποίηση από το χειροκρότημα του κοινού αλλά και από τη σιωπηρή επικοινωνία με τους θεατές στην πλατεία ή στον εξώστη. Για μένα, μια κακή κριτική δεν σημαίνει τίποτα, από τη στιγμή που η αίθουσα γεμίζει καθημερινά! Και ξέρετε τι είναι αυτό που πραγματικά με ικανοποιεί; Όταν, μετά το τέλος της παράστασης, πολύς κόσμος έρχεται στα καμαρίνια να πάρει αυτόγραφο κι εκεί μου σφίγγει το χέρι και μου εκφράζει τον ενθουσιασμό του για την παράσταση!

Δημοσιογράφος: Θυμίστε μας, κυρία Σώκου, πού εμφανίζεστε αυτή τη στιγμή!

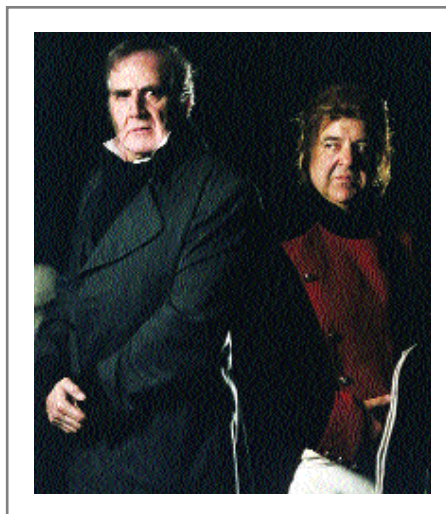
Μαρία Σώκου: Είμαι στον θίασο του Γιώργου Σαχίνη στο θέατρο «Παρασκήνιο» μαζί με τον Αντώνη Μπεράτο και τον Ηλία Ντακάκη. Το έργο λέγεται «Τα δύσκολα χρόνια» και είναι του βραβευμένου θεατρικού συγγραφέα Κώστα Μέντη. Την παράσταση σκηνοθετεί ο ίδιος ο Γιώργος Σαχίνης.

Δημοσιογράφος: Πολύ αξιόλογοι συντελεστές! Είναι σίγουρο ότι οι θεατρόφιλοι θα απολαύ-

σουν την παράσταση. Πείτε μας δυο λόγια για την υπόθεση του έργου.

Μαρία Σώκου: Η ιστορία διαδραματίζεται στην ελληνική επαρχία της δεκαετίας του '70. Ένας έμπορος συλλαμβάνεται άδικα για το φόνο ενός πλούσιου συγχωριανού του στον οποίο χρωστάει χρήματα και η οικογένειά του προσπαθεί να αποδείξει την αθωότητά του. Τα γεγονότα παίρνουν απροσδόκητη τροπή και η ιστορία εξελίσσεται με τραγικό τρόπο.

Δημοσιογράφος: Πώς είναι η συνεργασία σας με τους άλλους δύο πρωταγωνιστές;

Μαρία Σώκου: Άψογη! Συχνά, όταν πέσει η αυλαία και χαλαρώσουμε, συζητάμε για το πώς τα πήγαμε και ακούμε με προσοχή ο ένας τις παρατηρήσεις του άλλου. Στα καμαρίνια το κλίμα είναι εξαιρετικό. Υπάρχει τέλεια συνεργασία θα έλεγα!

Δημοσιογράφος: Αυτή είναι σίγουρα συνταγή για καλλιτεχνική επιτυχία. Οι παραστάσεις είναι καθημερινές;

Μαρία Σώκου: Ναι, κάθε μέρα στις 9 το βράδυ, εκτός Δευτέρας βέβαια, που, όπως ξέρετε, τα θέατρα «αργούν». Α! και το Σάββατο έχουμε λαϊκή απογευματινή στις 6.

Δημοσιογράφος: Πολύ ωραία. Ευχαριστούμε, κυρία Σώκου, που ήσασταν σήμερα κοντά μας.

Μαρία Σώκου: Κι εγώ σας ευχαριστώ και σας περιμένω στο θέατρο.

1. Τι ήταν αυτό που έκανε τη Μαρία Σώκου να γίνει ηθοποιός;
2. Πώς ήταν το ξεκίνημα της καριέρας της;
3. Πότε, σύμφωνα με τη Μαρία Σώκου, ένας ηθοποιός θεωρείται πετυχημένος;
4. Πώς δικαιολογεί το γεγονός ότι ύστερα από τόσα χρόνια καριέρας έχει ακόμα άγχος;
5. Τι είναι αυτό που δίνει δύναμη σε έναν ηθοποιό, κατά τη γνώμη της;
6. Τι κλίμα επικρατεί στον θίασο της Μαρίας Σώκου;

Πώς καταλαβαίνεις τη φράση «Ηθοποιός σημαίνει φως»;
Συζήτησέ το με τους συμμαθητές σου.

ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΚΟΥΔΟΥΝΙ

- Ένα θεατρικό έργο έχει **πλοκή / υπόθεση, χαρακτήρες / πρωταγωνιστές**.
- Αποτελείται από δύο, τρεις, τέσσερις **πράξεις** ή είναι **μονόπρακτο**.
- Ένας ηθοποιός **αποδίδει / ερμηνεύει έναν ρόλο, υποδύεται έναν χαρακτήρα / ήρωα**.

- Ένας ηθοποιός μπορεί:
 - να είναι **ταλαντούχος ή ατάλαντος,**
 - να έχει **τελειώσει δραματική σχολή ή να είναι αυτοδίδακτος**
 - να έχει **μεγάλο/ πλούσιο ρεπερτόριο ρόλων**
 - να είναι **επαγγελματίας ή ερασιτέχνης**
 - να είναι **πρωτοεμφανιζόμενος ή φτασμένος καλλιτέχνης.**

- Εκτός από τους ηθοποιούς και τον σκηνοθέτη οι **συντελεστές** μιας θεατρικής παράστασης είναι ο/η **σκηνογράφος, ο/η χορογράφος, ο ηχολήπτης /η ηχολήπτρια, κ.α.**
- Ο θεατρικός **συγγραφέας** γράφει το έργο.
Όταν ένας θεατρικός παραγωγός ή θιασάρχης θελήσει να ανεβάσει το έργο...

- ένας μουσικός **αναλαμβάνει τη μουσική επένδυση / επιμέλεια της παράστασης**
- ο/η **σκηνογράφος** **σχεδιάζει / κατασκευάζει τα σκηνικά**
- ο/η **ενδυματολόγος** **σχεδιάζει τα κοστούμια των ηθοποιών**
- ο **φωτιστής** **ασχολείται με τον φωτισμό της σκηνής κ.λπ.**

- Ο **διάσημος σκηνοθέτης** και ο **θίασός του** **ανεβάζουν ένα σπουδαίο έργο του κλασικού ρεπερτορίου. Τη μετάφραση και τη διασκευή την έχει κάνει ο ίδιος.**
- Σε ένα θέατρο θα βρούμε:

την πλατεία	τον εξώστη	τη σκηνή	τα παρασκήνια
τα καμαρίνια	το φουαγιέ	την κουίντα	

- Η θεατρική παράσταση «Αποδεικτικά στοιχεία» **έχει/κάνει πρεμιέρα** στις 3 Οκτωβρίου.
- Το έργο **ανεβαίνει** στο θέατρο «Διόνυσος».
- Για μια θεατρική παράσταση **χρειάζονται πολλές πρόβες** μέχρι ν' **ακουστεί το τρίτο κουδούνι!**

ΛΟΓΙΑ ΡΗΜΑΤΑ

- Η Μαρία Σώκου **θεωρείται** μια από τις πιο πετυχημένες Ελληνίδες ηθοποιούς σήμερα.
- Η επιτυχία ή η αποτυχία μιας ερμηνείας **εξαρτάται** από το αν κατάφερε ο ηθοποιός να υποδυθεί με ακρίβεια τον ρόλο του.
- Ο θίασος **αποτελούνταν** από ηθοποιούς του Εθνικού Θεάτρου.
- Πάνω στη σκηνή η προσοχή του δεν **αποσπάται** με τίποτα.

Ορισμένα ρήματα προέρχονται από παλαιότερες μορφές της Ελληνικής και σε κάποιους χρόνους έχουν τύπους που δεν συναντούμε στη Δημοτική. Αυτά ονομάζονται «λόγια ρήματα» και ανήκουν σε δύο βασικά κατηγορίες:

- ρήματα σε **-ούμαι**, π.χ. *θεωρούμαι, αποτελούμαι, ωφελούμαι*
- ρήματα σε **-ώμαι**, π.χ. *εξαρτώμαι, αποσπώμαι, διασπώμαι*

Στον παρακάτω πίνακα φαίνονται οι καταλήξεις του Ενεστώτα. Προσοχή! Το ρήμα *εξαρτώμαι* έχει και τύπο *εξαρτιέμαι*:

θεωρ-ούμαι	αποσπ-ώμαι	εξαρτ-ώμαι	εξαρτ-ιέμαι
θεωρ-είσαι	αποσπ-άσαι	εξαρτ-άσαι	εξαρτ-ιέσαι
θεωρ-είται	αποσπ-άται	εξαρτ-άται	εξαρτ-ιέται
θεωρ-ούμαστε	αποσπ-ώμεθα	εξαρτ-ώμεθα	εξαρτ-ιόμαστε
θεωρ-είστε	αποσπ-άσθε	εξαρτ-άσθε	εξαρτ-ιέστε
θεωρ-ούνται	αποσπ-ώνται	εξαρτ-ώνται	εξαρτ-ιούνται

Στον Παρατατικό κάποια ρήματα εμφανίζονται σε όλα τα πρόσωπα (*θεωρούμουν, θεωρούσουν, θεωρούνταν, θεωρούμασταν, θεωρούσασταν, θεωρούνταν*), ενώ άλλα εμφανίζονται συνήθως στο γ' ενικό ή στο γ' πληθυντικό πρόσωπο (*αποτελούνταν, ωφελούνταν, αποσπώνταν*). Το *εξαρτώμαι* σχηματίζει Παρατατικό από το *εξαρτιέμαι* (*εξαρτιόμουν, εξαρτιόσουν, εξαρτιόταν, εξαρτιόμασταν, εξαρτιόσασταν, εξαρτιούνταν*).

Το αρχαίο δράμα

Έχεις παρακολουθήσει ποτέ παράσταση αρχαίου δράματος;
Τι εντυπώσεις σου άφησε;

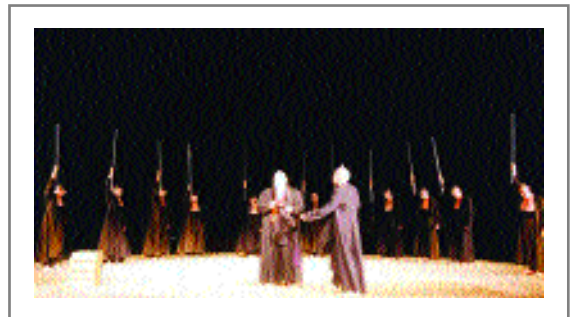

Στην αρχαία Ελλάδα δράμα ονομαζόταν το θεατρικό έργο το οποίο προοριζόταν για παράσταση. Γραφόταν, δηλαδή, προκειμένου να παιχθεί μπροστά σε κοινό, όπως συμβαίνει και σήμερα. Ένα θεατρικό έργο στην αρχαιότητα περιείχε προφορικό λόγο (απαγγελία) αλλά και τραγούδια, τα οποία τα τραγουδούσαν πρόσωπα που αποτελούσαν τον Χορό. Τα τραγούδια αυτά συνοδεύονταν από ρυθμικές κινήσεις ή και χορό.

Υπήρχαν τριών ειδών δράματα: η τραγωδία, το σατυρικό δράμα και η κωμωδία. Η τραγωδία ήταν το σοβαρό, σεμνό και μεγαλόπρεπο δράμα. Οι ποιητές αντλούσαν τα θέματά τους από την ελληνική μυθολογία. Έπαιρναν, δηλαδή, έναν γνωστό μύθο που αποτελούσε τη βάση για την υπόθεση του έργου και τον επεξεργάζονταν, προκειμένου να κάνουν τους θεατές να νιώσουν έντονα συναισθήματα και συγκίνηση για τα πρόσωπα του έργου. Οι τρεις κορυφαίοι δραματουργοί της αρχαιότητας ήταν ο Αισχύλος, ο Σοφοκλής και ο Ευριπίδης, που έζησαν τον 5ο αι. π.Χ.

Οι ίδιοι ποιητές έγραφαν και σατυρικά δράματα, που πήραν το όνομά τους από τους Σάτυρους. Αυτοί ήταν οι μυθικοί τραγοπόδαροι ακόλουθοι του θεού Διόνυσου, που φορούσαν άσεμνα ρούχα και είχαν προκλητική συμπεριφορά. Τα σατυρικά δράματα βασίζονταν και πάλι στους μύθους, οι οποίοι παρουσιάζονταν τώρα από την κωμική τους πλευρά, προκειμένου να προκαλέσουν το γέλιο στο κοινό.

Οι κωμωδίες γράφονταν από ειδικούς ποιητές, τους κωμικούς ποιητές ή κωμωδοποιούς. Αυτοί αντλούσαν τα θέματά τους από τη σύγχρονη ζωή ή από φανταστικούς κόσμους. Η κωμωδία προκαλούσε το γέλιο αλλά συγχρόνως καυτηρίαζε κάποιες κοινωνικές και πολιτικές καταστάσεις. Ήταν, θα λέγαμε, ένα είδος σημερινής σάτιρας. Ο μεγαλύτερος κωμικός ποιητής της αρχαιότητας ήταν ο Αριστοφάνης.

Οι τραγωδίες του Αισχύλου, του Σοφοκλή και του Ευριπίδη αλλά και οι κωμωδίες του Αριστοφάνη αποτελούν κλασικά έργα της παγκόσμιας δραματουργίας και παίζονται μέχρι σήμερα στην Ελλάδα αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο. Ο κάθε σκηνοθέτης βλέπει με διαφορετική ματιά κάθε φορά τα κείμενα και καθοδηγεί τους ηθοποιούς με τον τρόπο που αυτός θεωρεί καλύτερο. Οι ηθοποιοί προσπαθούν πολύ, προκειμένου να αποδώσουν τους ρόλους τους όσο το δυνατόν καλύτερα, γνωρίζοντας πάντα ότι οι κριτικοί είναι ιδιαίτερα απαιτητικοί από αυτούς, όταν ασχολούνται με το αρχαίο δράμα.

1. Ποιος ήταν ο σκοπός για τον οποίο γραφόταν ένα δράμα;
2. Τι έκανε ο Χορός σε μια παράσταση αρχαίου δράματος;
3. Πού βασιζόταν η υπόθεση μιας τραγωδίας;
4. Τι ήθελε να πετύχει ο δραματουργός;
5. Πώς πήρε το όνομά του το σατυρικό δράμα;
6. Ποιος ήταν ο σκοπός ενός σατυρικού δράματος και ποιος μιας κωμωδίας;
7. Τι σημαίνει ο όρος «κλασικά έργα»;
8. Τι προσπαθεί να πετύχει ένας σύγχρονος σκηνοθέτης κάθε φορά που ανεβάζει αρχαίο δράμα;
9. Γιατί οι κριτικοί είναι ιδιαίτερα απαιτητικοί με τους ηθοποιούς που παίζουν αρχαίο δράμα;

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ...

- (...) γραφόταν, δηλαδή, **προκειμένου να** παιχθεί μπροστά σε κοινό.
- (...) τον επεξεργάζονταν, **προκειμένου να** κάνουν τους θεατές να νιώσουν συγκίνηση.
- (...) παρουσιάζονταν τώρα από την κωμική τους πλευρά, **προκειμένου να** προκαλέσουν το γέλιο.
- (...) οι ηθοποιοί προσπαθούν πολύ, **προκειμένου να** αποδώσουν τους ρόλους σωστά.

Το **προκειμένου να** χρησιμοποιείται αντί του *για να* αλλά πιο συχνά στον γραπτό ή στον «επίσημο» λόγο.

ΑΝΙΣΟΣΥΛΛΑΒΑ ΟΥΔΕΤΕΡΑ

Τα ουδέτερα ουσιαστικά σε **-μα** λέγονται ανισοσύλλαβα, επειδή έχουν άνισο αριθμό συλλαβών (σε κάποιες πτώσεις έχουν περισσότερες συλλαβές από ό,τι σε άλλες). Αυτό συμβαίνει, διότι έχουν δύο θέματα, που εμφανίζονται σε διαφορετικές πτώσεις (στην ονομαστική και αιτιατική ενικού το ένα και σε όλες τις άλλες πτώσεις το άλλο), π.χ.

το δράμ-α	αλλά	του δράματ-ος	τα δράματ-α	των δραμάτ-ων
το πρόβλημ-α		του προβλήματ-ος	τα προβλήματ-α	των προβλημάτ-ων
το θέμ-α		του θέματ-ος	τα θέματ-α	των θεμάτ-ων

Το ίδιο παρατηρείται και σε κάποια άλλα ουδέτερα ουσιαστικά:

το γάλα	αλλά	του γάλακτ-ος	τα γάλατ-α	των γαλάτ-ων
το κρέας		του κρέατ-ος	τα κρέατ-α	των κρεάτ-ων
το φως		του φωτ-ός	τα φώτ-α	των φώτ-ων
το γεγονός		του γεγονότ-ος	τα γεγονότ-α	των γεγονότ-ων
το συμβάν		του συμβάντ-ος	τα συμβάντ-α	των συμβάντ-ων

Οι σύνθετες λέξεις που έχουν ως πρώτο συνθετικό τα παραπάνω ουσιαστικά αλλά και οι παράγωγες από αυτά λέξεις σχηματίζονται πάντα με το δεύτερο θέμα, π.χ.

όνομ-α // ονοματ- → ονοματικός, ονοματεπώνυμο

δράμ-α // δραματ- → δραματογράφος, δραματικός

χρώμ-α // χρωματ- → χρωματιστός, αχρωματοψία

χρήμ-α // χρηματ- → χρηματοκιβώτιο, χρηματοπιστολή

κλίμ-α // κλιματ- → κλιματισμός, κλιματολογικός

γάλ-α // γαλακτ- → γαλακτοπαραγωγός, γαλακτοκομικός, γαλακτοβιομηχανία

κρέα-ς // κρεατ- → κρεατοφάγος, κρεατόπιτα **αλλά:** κρεοπώλης, κρεοπωλείο

Ήξερες ότι:

- Οι μύθοι που αποτελούσαν τα θέματα των πρώτων τραγωδιών σχετίζονταν με τη ζωή και τις περιπέτειες του θεού Διονύσου;
- Η τραγωδία γεννήθηκε στην Αθήνα και γνώρισε τη μεγάλη της ακμή την εποχή του Περικλή, τον 5ο αι. π.Χ.;
- Οι παραστάσεις αρχαίου δράματος στην αρχαιότητα ονομάζονταν «διδασκαλίας» και είχαν τον χαρακτήρα αγώνα, δηλαδή διαγωνισμού;
- Τα έργα παίζονταν κατά τη διάρκεια γιορτών προς τιμήν του θεού Διονύσου που ονομάζονταν Μεγάλα και Μικρά Διονύσια;
- Οι ποιητές διαγωνίζονταν για τη νίκη την οποία έδινε μέσω των κριτών το κοινό;
- Ο τραγικός ποιητής ήταν ταυτόχρονα ο δημιουργός του δράματος, ο σεναριογράφος, ο σκηνοθέτης, αυτός που ασκούσε τον Χορό στο τραγούδι και την όρχηση, που μοίραζε τους ρόλους στους υποκριτές και τους ασκούσε στην απαγγελία και την υποκριτική;
- Οι ηθοποιοί σε μια δραματική παράσταση δεν ξεπερνούσαν ποτέ τα τρία άτομα και μοιράζονταν όλους τους ρόλους;
- Όλοι οι υποκριτές και τα μέλη του Χορού ήταν άνδρες που υποδύονταν και τους γυναικίους ρόλους;
- Ο Χορός αποτελούνταν από ερασιτέχνες και η επιλογή τους θεωρούνταν μεγάλη τιμή;
- Η προετοιμασία για συμμετοχή στους δραματικούς αγώνες απαιτούσε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο από έξι μήνες;
- Οι γυναίκες παρακολουθούσαν τις παραστάσεις καθισμένες σε ένα ιδιαίτερο τμήμα του θεάτρου;

